

Hej Ivan.

Det med forholdet mellem magt og viden & indsigt er naturligvis en universel menneskelig realitet. Jeg er, for den katolske kirkes vedkommende, dybt fortørnet over kætterbrændingerne af Giordano Bruno (der i begyndelsen af renæssancen hævdede universet er uendeligt) og Lucilio Vanini (der omtrent på samme tid, efter man opdagede de store aber, sagde at disse lignede os påfaldende!)

Så naturligvis har ikke alene nye "videnskabelige" indsigter haft "martyrer" og "sandhedsvidner" men også filosofiske nybrud og indsigter har haft sine martyrer. Bruno var mere filosof end videnskabsmand. Sokrates blev henrettet i det athenske DEMOKRATI. Søren Kierkegaard fik en uhyre beskidt behandling af sin egen tids Kbh. i både intellektuelle og folkelige cirkler.

Så jo Ivan. Naturligvis har du en pointe.

Og selveste religionstifteren, en vis Jesus af Nazareth, døde som en røver på et romersk henrettelsesinstrument!

Det eneste jeg dermed anholder lidt i din kommentar er derfor at ikke alene naturvidenskaberne har avlet martyrer i forhold til deres tids "konventionelle visdom" men også filosofi og religion.

Altså man bør udvide rækken lidt fra videnskaberne traditionelle martyrer (f.eks. Galilæi der iøvrigt kun fik husarrest i en luksusvilla) til at omfatte også filosoffer og religionsstiftere.

Der er en vis inerti og konservativ tyngde i alle verdensbilleder og samfundsformer. Ikke alene paven har brændt "kættere". Det er fra alle "myndigheders" side (cf. Sokrates og det athenske demokrati) gået ud over masser af genier og fornyere på uden tvivl ALLE områder. Garanteret også i FORHISTORISK tid. Det skulle da ikke undre mig om opfinderne af flitsbuen og hjulet for tusinder af år siden har måttet lide en krank skæbne.

Det var blot en kommentar

Hilsen Børge